

De fraraadede altsaa positivt Indførelsen. Den nuværende Provst sendte Sagen frem til Lagtinget og Ministeriet, altsaa den sædvanlige Vej. Men hvad sker? Den Erklæring, som han ifølge Loven skulde indhente og havde indhentet, fulgte ikke med Sagen; Erklæringen fra selve dem, som kunde udtale sig om Sagen, var holdt tilbage. Dette blev ved et Tilfælde opdaget, og man fik den saa fremskaffet.

Alt det, som jeg her har sagt, var Biskoppen bekendt. Det var ogsaa Ministeriet bekendt, det var min ærede Forgænger i Embedet bekendt, det var det ærede Medlem Hr. Povlsen bekendt. Dels ved jeg, at den tidligere Folketingsmand har gjort ham bekendt med det, dels har jeg i min Egenskab af Amtmand henvendt mig til Departementschefen i hans Ministerium og bedt denne, om han vilde forelægge de og de Klagepunkter for Ministeren, og jeg er ikke i Tvivl om, at Departementschefen har gjort det. Det var altsaa Ministeren bekendt.

Jeg vil endnu en Gang gøre opmærksom paa, hvorledes Biskoppen udtalte sig i sin Indstilling. Han udtalte kortelig, at Pastor Dahls Virksomhed i Spørgsmaalet om Færøsk eller Dansk skulde han ikke indlade sig paa at bedømme eller fordømme; han vilde blot udtale, at Pastor Dahl i denne sin Virksomhed ingenlunde altid har udvist den tilbørlige Loyalitet og Aabenhed; og Kendskabet hertil vilde altid kunne volde nogen Utryghed med Hensyn til, hvorvidt de af ham modtagne Indberetninger vilde være upartiske og tilstrækkeligt oplyste fra alle Sider.

Hvad siger nu Ministeren, som har denne Indstilling fra Biskoppen, til Kongen? I Ministerens Indstilling til Kongen staar der om dette Punkt kun følgende: Derimod har Biskoppen ikke ment at kunne indstille Sognepræst Dahl, idet han har henvist til dennes ret udprægede Virksomhed i Spørgsmaalet om det færøske Sprogs Stilling i Kirke og Skole. Det er alt, hvad han siger om Biskoppens Stilling. Han citerer altsaa kun det, Biskoppen i sin Indstilling siger, han *ikke* vil tage Hensyn til, men derimod det andet: at vedkommende Mand ikke har udvist den tilstrækkelige Aabenhed og Loyalitet — derom staar der ikke et eneste Ord! Det vil ses, at Biskoppen udtrykkelig udtaler, at han ikke tager Standpunkt til selve Spørgsmaalet om Færøsk og Dansk, men at det afgørende for ham er, at man ikke kan stole paa Pastor Dahls Indberetninger i Skole og Kirke, hvor det Spørgsmaal spiller ind. Men Ministeren siger ikke

et eneste Ord om denne meget skarpe Udtalelse om Pastor Dahl som Embedsmand og som Menneske, han anfører kun, hvad Biskoppen netop siger, at han *ikke* vil tage Stilling til: Pastor Dahls Stilling til det færøske Sprog.

Jeg mener, at dette er tilstrækkeligt til at vise, at den Indstilling, Ministeren har givet Kongen, ikke er rigtig, og at den er vildledende. Jeg skal kun tilføje med Hensyn til Ministerens Udtalelse om, at det vil være en Tilsidesættelse, hvis man ikke tager Pastor Dahl, at deroppe paa Færøerne føltes det som en stor Tilsidesættelse, at man ikke tog Pastor Jacobsen. Pastor Dahl udtaler selv i November Maaned, altsaa medens Spørgsmaalet var akut hernede, i et Brev, som stod til Ministerens Disposition: Jeg ønsker ikke at være Provst, jeg vil ikke være Provst, jeg duer ikke til det, og du — Pastor Jacobsen — er nærmest til at blive det. Først da han hørte, at Spørgsmaalet om Udnævnelser var fremme hernede, først saa var det, han kom frem.

Hvad har nu Grunden været for Ministeren til dette mærkelige og i dansk Historie forhaabentlig enestaaende Misbrug af en underordnet Embedsmands Indstilling? Ministeren anfører, at han havde Brev fra en Mand, som siger, at Pastor Dahl var udmærket egnet; men selv her for Rigsdagen har Ministeren end ikke oplyst, hvem det Brev stammede fra. Han kunde have henvist Rigsdagen til at søge Oplysning hos mange Præster paa Færøerne for at høre, om ikke Forholdet med Hensyn til det nationale Spørgsmaal var, som jeg her har udviklet. Men i Stedet henviser han kun til et Brev fra en unævnt Mand, som siger, at Pastor Dahl er i og for sig egnet. Det kan ikke være tilstrækkelig Grund til at indstille ham.

Jeg maa saa dvæle ved, hvad jeg anser for Grunden til, at vedkommende blev indstillet. Derom kan jeg give følgende Oplysninger. I November Maaned 1917 var jeg hernede i København. Pastor Evensen, den daværende Provst, var ogsaa hernede — han døde her i Oktober eller November Maaned. Jeg henvendte mig den Gang i anden Anledning til min daværende Chef, det ærede Medlem Hr. Zahle; ved den Lejlighed kom denne ind paa at omtale, at han vidste, der var Strid om Provstespørgsmaalet deroppe, om Pastor Dahl eller Pastor Jacobsen skulde være Provst. Han sagde saa til mig: Hvis De vil gaa ind paa at medvirke til eller i alt Fald ikke at modvirke, at Patursson af Færøernes Lagting bliver valgt til Landstingsmand, skal Ja-